

Дроздове и кукувици,
 И славейчето нищожно,
 Синигерче невъзможно,
 Лъстовичката цвърклива,
 Гургулицата фалшива...
 Отъ срамъ тъ се насъбраха,
 Презъ моретата тръгнаха,
 Избъгаха попарени
 Тия гости неканени.
 Правъ имъ пжтя, да си идатъ,
 Дано никакъ се не видятъ.
 Сега вече сте щастливи —
 По полета и по ниви
 Ще чувате съ наслаждение
 Само мойто чудно пѣние...

Елинъ Пелинъ

КУЧЕТО, КОТКАТА И МИШКАТА

Въ старо време кучето, котката и мишката се обичали много и били нераздълни другари. Когато човѣкътъ излизалъ по работа, тъ пазѣли кѫщата му. Кучето вардѣло отъ крадци. Котката ловѣла змии и гущери. А мишката ловѣла комари и брѣмбари, които жилѣли тогава тъй страшно, че хората умирали отъ тѣхъ.

Тримата другари живѣли въ миръ и съгласие и човѣкътъ ги обичалъ като децата си. Веднъжъ за единъ празникъ той купилъ на кучето герданъ съ звѣнче,